

B2

ପାତାଙ୍କ
ଶରୀରକାଣ୍ଡାଯିବ୍ସନ୍ଦାଳ
ଦାସାରାଜବନ୍ଦ
ପଥପଥାଯିବନ୍ଦ

B3

ଶର୍ମିଷ୍ଠ
ପାତ୍ରଦାତା
ଶର୍ମିଷ୍ଠାନୀୟ
ପାତ୍ରବାନୀ

B4

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՆՍՈՍՏԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

გულშემატკიცარია და ისევ
გამოსავალს ეძებს...
ჩვენს რესპონძენტებს
გამოსავლად ბავშვთა
ფეხბურთის აღორძინება
მიაჩნიათ. რუბრიკის
დღევანდელი სტუმრები
საუბრობენ ბავშვთა ფეხბურთში
არსებულ პრობლემებზე და
იმაზე, თუ როგორი სავალალო
შედეგები შეიძლება მოჰყვეს ამ
პრობლემებისადმი
უგულისყურო
დამოკიდებულებას, რისი ნათელი
მაგალითიც საქართველოს
ნაკრებმა უკვე თვალსაჩინოდ
დაგვანახა...
ა

რუპრიკის სტუმრები არიან -
საფეხბურთო კლუბ "ირაოს"
მთავარი მწვრთნელი ლევან
ანდოლაძე და გულშემატკივარი
მიუჩა შესრულება.

ლევან ანდოულაძე: "ქართული ფეხბურთის მომავალი ბავშვთა ფეხბურთის გადარჩენაა და, ვიტორიო, ამაზე სერიოზული დაფიქრება მართებს სახელმწიფოს-აც, ფედერაციასაც და ჩვენც - მწვრთნელებს, ვისაც ეს საქმე გვაძარია. პირველ რიგში, მწვრთნელების სხავლა-განათლების საკითხი გვაქვს მოსაგვარებლი; ჩვენში ეს საქმე ძალიან დაბალ დონეზეა. დღეს საქართველოში სერიოზულად ჯერაც არავინ დაფიქრებულა, რომ ბავშვების წერთნის პროცესში, ასაკობრივი ჯგუფების მიხედვით, სამი სრულიად განსხვავებული ფაზა არსებობს: პირველი ფაზა, 6-დან 8 წლამდე, "წინილების" სახელითაა ცნობილი. ეს ის პერიოდია, როცა პატარებს ფეხბურთი უნდა შევაყაროთ. ამიტომ ვარჯიშები უნდა იყოს მხარული, დაუძაბავი, გასართობი და აუცილებლად მცირე ზომის სტადიონზე ტარდებოდეს; მეორე ფაზაში, 9-დან 13 წლამდე ხომას საოცნების ჩასრა

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

განათლებული მცონთნელები - პირველ რიჩარდ, ხავშვანა ფეხურთს

შიში დამლუპვები გრძნობაა

- იწყება სისწრაფეზე მუშაობა, ბავშვები უნდა თამაშობდნენ შემცირებულ მოქადაგზე; 13-დან 16 წლამდე კი მესამე ფაზა დგება და ესაა ძირითადი ასაკი, როდესაც იწყება ფიზიკური დატვირთვები, გადავდივართ სტანდარტულ მოედაზე. ას, სწორედ ეს პერიოდია ძალიან რთული, რომელიც მწვრთნელისგან ძალიან დიდ ცოდნას და სიფრთხილეს შოითხოვს. ეს სტრატეგიული ასაკია, და მე მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ საქართველოში დღეს არ არსებობს მწვრთნელი, რომელმაც ზუსტად იცის ის ნიუანსები, რაც ამ ასაკის ფეხბურთელებთან ურთიერთობას სჭირდება. ამ ასაკის ბიჭი შეიძლება გაზარდო კარგ ადამიანად, კაცად, მაგრამ - არა იმ ფეხბურთელად, რასაც დღევანდელი და, საერთოდ, სარიცხულო თებერვალი.

ოვს; აქ ეს არავინ არ იცის - ან სა-იდან უნდა იცოდნენ, არავის უს-წავლებია. გულწრფელად ვამბობ, რომ მე ნამდვილად არ ვიცი. მე ახლა ათი-თერთმეტი წლის ბავშვებს ვავარჯიშებ და მნიშვნელოვანი წარმატებები გვაქვს, მაგრამ იმ კრიტიკულ ასაკს რომ მიაღწევ-ენ ჩემი ალსაზრდელები, წარმოდ-გენა არ მაქსს, როგორ უნდა მო-ვიქცე - მხოლოდ ის ვიცი, რომ შე-ცდომების დაშვების უფლება არ მაქსს, იმიტომ, რომ მთელი ამაგი წყალში ჩამეყრება; თან ისეთი მწვრთნელიც არავინ მეგულება, ვისაც ამ ჩემს ნაამაგარ ბიჭებს იმ ასაკში ვანდობ. რა ვიცი, ალბათ ისევ ვინძეს უნდა შევეხვენო, რომ დამაფინანსონ - იქნებ უცხოეთში წავიდე და ის აუცილებელი ცოდ-ნა, რაც მაკლია, იქ შევიძინო. ტაქ-ტიკური განათლება, თეორია რომ თანამდებარება, მი აუცილებელია თამ-

ჭირდება უფრო ღრმა ცოდნა" ...
მერაბ შარაშენიძე: "შენც - და
ყველა სხვა მწვრთნელსაც; რა
თქმა უნდა, ჯერ მწვრთნელებმა
უნდა ისწავლონ, რომ მერე ფეხ-
ბურთელებს ასწავლონ. სხვათა
შორის, საშუალო ფეხბურთელის
გაზრდა კიდევ შესაძლებელია ასე
სპონტანურად, ნიჭიერის თავისი
ნებაზე მიშვება უარესია, იმიტომ,
რომ ხეჭიერი კაცის გაზრდა ბევ-
რად ძნელია. ასე იკარგება საქარ-
თველოში უკვალოდ უამრავი ვა-
რსკვლავი. ნურავინ იტყვის, - ნი-
ჭი გზას მაინც ნახავსო. იმაზე და-
ვა სისულელეა - მთავარი
წვრთნაა თუ ბუნება; ცხადია, რომ
ორივე მთავარია, ისევე როგორც
ყველა სხვა სფეროში - ფეხბურთი
ხომ ჩვენი ცხოვრების განუყოფე-
ლი ნაწილია. მე ვიტყოდი, რომ
ჩვენთვის - ქართველებისთვის
სკოლაში ბილარა მიზაა"

ლევან ანდოულაძე: "პატრი-ოტული სულის გამოვლენაა; ზო-გჯერ გადმონთხებაც - ხომ ხედ-ავთ, როგორ იმეორებენ, ირეკლა-ვენ ქვეყნის ახლანდელ მდგომა-რეობას, თავის მხრივ, ფეხბურ-თელებიც და აგრძესიული მაყურე-ბლებიც"...

მეგან შარპენიძე: "ახლა უი-რესს ბევრს აკრიტიკებენ, მაგრამ გუნდზე მის პოზიტიურ გავლენას მე მაინც ვხედავ - თუნდაც იმას, რომ ოდნავ მაინც მოთოვკა ქართ-ველი ფეხბურთელების ამპარტა-ვნება, მაგრამ მისი, როგორც მწვრთნელის, მთავარი ნაკლია სწორედ ისაა, რომ ბოლომდე ვერ აუდო ალლო ამ ქართულ ხასიათს - ის ვერ ასწავლა, რომ პირველი გოლის გაშვება ტრაგედია არ არ-ის და ამის შემდეგ ბრინჯებივით არ უნდა იბნეოდნენ"...

თავან აწოვობაძე: "ვა ას-

ნევაც ზუსტად იმ გარდატების
ასაკში დაშვებული შეცდომების
შედევია - ბრძოლის ჟირი, უნარ
მოგვანებით უნდა განუვითაროს
ადამიანს და არა ადრეულ ასაკში
ცნობილია, რომ პატარა ასაკი
ფეხბურთელებს კონკურსებში
ტურნირებში მონაწილეობა არ
უნდა მიაღებინო; შეჯიბრება უნდა
და იყოს ფესტივალის, ზემინის ხა-
სიათის; ჯილდოები ყველას თანა
ბრად უნდა გაუნანილდეს, გამო-
ნაკლიისების გარეშე - ამის გარეშე
შე, ადრეულ სტრუქტებს თავიდა-
ვერ აიცილებ და ეს ყველაფერი
როგორც უკვე ვნახეთ, სავალა
ლო მდგომარეობამდე მიგვიყვა-
ანს. საერთოდ, ბავშვობიდანვე
გუნდთან ფსიქოლოგები უნდა
მუშაობდნენ"...

მერაბ შარაშენიძე: "რა თქმი
უნდა - წაკითხული მაქვს, რო
ბრაზილიას წარმატები თან ა

A stack of 24 issues of the magazine '24 Hours'. The title '24 Hours' is printed vertically down the center of each issue. The dates on the covers range from January 1, 2004, to December 27, 2004. The subjects of the articles are visible through the translucent plastic sleeves holding the stack.

